

תת"ע 2546/06/14 - גרמון טל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2546-06-14 מדינת ישראל נ' גרמון טל
תיק חיצוני: 51200816281

בפני	כב' השופטת רות וקסמן
המבקש	גרמון טל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לביטול גזר דין שניתן ביום 19.6.14 בהיעדר התייצבות המבקש.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, לא הגיע לדיון בשל שגגה שבתום לב. המועד הקבוע בהזמנה לדין והכתוב בכתב ידו של השוטר אינו ברור, ועל כן טעה הוא לחשוב כי מועד דיונו הוא בתאריך 26.6.14. עוד הוסיף, כי עמד על טעותו רק לאחר בירור מול מרכז המידע של מערכת בתי המשפט והתברר כי הדיון בעניינו התקיים וניתן פסק דין בהיעדרו. לפיכך, מבקש כי יינתן לו יומו בבית המשפט.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש זומן כדין כך שניתנה לו ההזדמנות להשמיע טענותיו בפני ביהמ"ש. משלא הגיע לדיון בעניינו, אין מקום להיענות לבקשה.

דיון והכרעה

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש

בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

המבקש לא הציג עילה טובה לאי התייצבותו. לטענתו, המועד הקבוע בהזמנה לדין אינו ברור, אך המבקש לא טרח לצרף העתק הדו"ח כדי שביהמ"ש יוכל לבחון ולהתרשם מאמיתות טענתו.

נכון הוא כי בפרשת סוראיה נקבע שעל ביהמ"ש להיעתר לבקשה גם אם אי התייצבותו של המבקש נבעה מרשלנות גרידא, שעה שהוכיח המבקש שאי ההיעתרות עלולה לגרום עיוות דין, אולם אף זה אינו מתקיים בענייננו. במקרה דנן, המבקש לא טען לביטול הכרעת הדין ולא הציג בבקשתו סיכויי הגנה כנדרש בבקשה לביטול פסק דין בהיעדר. משכך, לא מתקיים בענייניו חשש לעיוות דין.

בבר"ע 9142/01 הנ"ל נקבע כי: "... שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום לב, אינה יכולה להצדיק אי הופעה לדיון. דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו".

לא למותר לציין, כי גזר הדין מידתי, סביר והולם את חומרת העבירה ועברו של הנאשם.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ד, 31 יולי 2014, בהעדר הצדדים.